

អនុសញ្ញាស្តីពី

ការចែកចាយសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីបញ្ជូនតាមផ្កាយរណប

ធ្វើនៅទីក្រុងប្រ៊ុយសែល ចុះថ្ងៃទី២១ខែឧសភាឆ្នាំ១៩៧៤

រដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ

ដោយដឹងថា ការប្រើប្រាស់ផ្កាយរណបសម្រាប់ចែកចាយសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីបញ្ជូនមានការរីកដុះដាលយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទាំងការគ្រប់ដណ្តប់លើបរិមាណនិងភូមិសាស្ត្រ។

ដោយបារម្ភថា គ្មានប្រព័ន្ធណាមួយក្នុងពិភពលោកនេះរារាំងអ្នកចែកចាយមិនឱ្យចែកចាយសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីបញ្ជូនតាមផ្កាយរណប ដែលមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់អ្នកចែកចាយទាំងនេះ ហើយបារម្ភថាកង្វះខាតនេះអាចនឹងរារាំងចំពោះការប្រើប្រាស់ការផ្សព្វផ្សាយតាមផ្កាយរណប

ដោយទទួលស្គាល់ សារៈសំខាន់នៃផលប្រយោជន៍របស់អ្នកនិពន្ធ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គការទូរទស្សន៍ក្នុងបរិបទនេះ

ដោយជឿជាក់ថា គួរបង្កើតប្រព័ន្ធអន្តរជាតិមួយ ដែលមានចែងពីវិធានការរារាំងអ្នកចែកចាយ មិនឱ្យចែកចាយសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីបញ្ជូនតាមផ្កាយរណប ដែលមិនមែនឆន្ទៈរបស់អ្នកចែកចាយទាំងនេះ

ដោយយល់អំពី ភាពចាំបាច់ដែលមិនត្រូវប៉ះពាល់តាមរបៀបណាក៏ដោយដល់កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលបានចូលជាធរមានរួចហើយ រាប់បញ្ចូលទាំងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីទូរគមនាគមន៍ និងបទបញ្ជាស្តីពីវិទ្យុដែលជាឧបសម្ព័ន្ធក្នុងអនុសញ្ញានេះ ហើយជាពិសេសមិនត្រូវឱ្យប៉ះពាល់ជាដាច់ខាត ដល់ការទទួលយកយ៉ាងច្រើននូវអនុសញ្ញាទីក្រុងរ៉ូមចុះថ្ងៃទី២៦ខែតុលាឆ្នាំ១៩៦១ដែលការពារអ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គការទូរទស្សន៍ បានយល់ព្រមដូចខាងក្រោម៖

មាត្រា ១

ក្នុងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ៖

- (i) “សញ្ញា” គឺជាឧបករណ៍ដែលបង្កើតដោយគ្រឿងអេឡិចត្រូនិច ហើយដែលអាចបញ្ជូនកម្មវិធីបាន។
- (ii) “កម្មវិធី” គឺជាបណ្តុំនៃរូបភាព សម្លេង ឬរូបភាពនិងសម្លេង ដែលបានផ្សាយផ្ទាល់ឬបានថតទុកហើយដែលត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងសញ្ញានានាដែលបានផ្សាយ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីចែកចាយ
- (iii) “ផ្កាយរណប” គឺជាឧបករណ៍ណាមួយក្នុងលំហក្រៅផែនដី ដែលអាចបញ្ជូនសញ្ញាបាន
- (iv) “សញ្ញាដែលបានផ្សាយ” គឺជាសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីណាមួយដែលបញ្ជូនទៅផ្កាយរណបឬឆ្លងតាមផ្កាយរណប
- (v) “សញ្ញាបន្ត” គឺជាសញ្ញាដែលទទួលបានតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរចរិតលក្ខណៈបច្ចេកវិជ្ជានៃសញ្ញាដែលបានផ្សាយទោះបីបើមានឬគ្មានការភ្ជាប់បន្តណាមួយក៏ដោយ។
- (vi) “អង្គការដើម” គឺរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលដែលសម្រេចថាតើសញ្ញាដែលបានផ្សាយនឹងមានកម្មវិធីអ្វីខ្លះ
- (vii) “អ្នកចែកចាយ” គឺជារូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលសម្រេចពីការបញ្ជូនសញ្ញាបន្តទៅកាន់សាធារណៈជនទូទៅឬ ផ្នែកណាមួយនៃសាធារណៈជន
- (viii) “ការចែកចាយ” គឺជាប្រតិបត្តិការដែលអ្នកចែកចាយ បញ្ជូនសញ្ញាបន្តទៅកាន់សាធារណៈជនទូទៅ ឬផ្នែកណាមួយនៃសាធារណៈជន។

មាត្រា ២

(១) រដ្ឋហត្ថលេខីនីមួយៗសន្យាចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីរារាំង ការចែកចាយលើដែនដីឬចេញពីដែនដីរបស់ខ្លួននូវសញ្ញាដែលមានកម្មវិធី របស់អ្នកចែកចាយណាមួយដែលមិនមែនជាគោលដៅនៃសញ្ញាដែលបានផ្សាយទៅកាន់ផ្កាយរណប ឬឆ្លងតាមផ្កាយរណប។ កាតព្វកិច្ចនេះត្រូវអនុវត្ត នៅពេលដែលអង្គការដើមជាពលរដ្ឋនៃរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀតហើយនៅពេលដែលសញ្ញាបានចែកចាយជាសញ្ញាបន្ត។

(២) ក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយដែលមានការអនុវត្តវិធានការតាមកថាខណ្ឌ(១) ត្រូវកម្រិតរយៈពេល ហើយរយៈពេលនេះត្រូវកំណត់ក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន។ អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីរយៈពេលនេះ ក្នុងពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក ឬប្រសិនបើច្បាប់ជាតិចូលជា

ធរមានឬមានការផ្លាស់ប្តូរនាពេលបន្ទាប់ ត្រូវបានជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមានឬការកែប្រែច្បាប់នេះ។

(៣) កាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(១) មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះការចែកចាយសញ្ញា បន្ត ដែលយកចេញពីសញ្ញាដែលបានចែកចាយរួចហើយដោយអ្នកចែកចាយដែលជា គោលដៅរបស់សញ្ញាដែលបានផ្សាយ។

មាត្រា ៣

អនុសញ្ញានេះមិនត្រូវអនុវត្ត នៅពេលសញ្ញាដែលបានផ្សាយដោយអង្គការដើមឬក្នុង នាមអង្គការដើម ក្នុងគោលដៅដើម្បីឱ្យសាធារណៈជនទូទៅទទួលបានផ្ទាល់ពីផ្កាយរណ- ប។

មាត្រា ៤

រដ្ឋហត្ថលេខីមិនតម្រូវឱ្យអនុវត្តវិធានការទាំងឡាយដូចមានចែងតាមមាត្រា២(១) នៅ ពេលដែលសញ្ញាដែលបានចែកចាយលើដែនដីរបស់ខ្លួន ដោយអ្នកចែកចាយដែលមិន មែនជាគោលដៅនៃសញ្ញាដែលបានផ្សាយ:

- (i) មានភ្ជាប់នូវសម្រង់ខ្លីៗនៃកម្មវិធីដែលភ្ជាប់ដោយសញ្ញាដែលបានផ្សាយ ដោយ រាប់បញ្ចូលទាំងសេចក្តីរាយការណ៍ស្តីពីបច្ចុប្បន្នភាព ប៉ុន្តែលុះត្រាតែការប្រើប្រាស់ សេចក្តីសម្រង់នេះក្នុងទិសដៅព័ត៌មាន ឬ
- (ii) ចំពោះអាគតដ្ឋាន មានភ្ជាប់សម្រង់ខ្លីៗនៃកម្មវិធីដែលភ្ជាប់ដោយសញ្ញាដែលបាន ផ្សាយ លុះត្រាតែអាគតដ្ឋាននេះស្របទៅនឹងការអនុវត្តទៀងត្រង់ ហើយត្រូវបាន ប្រើប្រាស់ក្នុងទិសដៅព័ត៌មានតែប៉ុណ្ណោះ ឬ
- (iii) នៅពេលដែលដែនដីខាងលើ ជាដែនដីនៃរដ្ឋហត្ថលេខីមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកជា ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ស្របតាមការអនុវត្តដែលមានពីមុនរបស់មហាសន្និបាតនៃ អង្គការសហប្រជាជាតិ មានភ្ជាប់កម្មវិធីដែលភ្ជាប់ដោយសញ្ញាដែលបានផ្សាយ លុះត្រាតែ ការចែកចាយនេះធ្វើឡើងតែក្នុងគោលបំណងនៃការបង្រៀន រាប់បញ្ចូល ទាំងការបង្រៀនក្នុងក្របខណ្ឌនៃការអប់រំយុវជន ឬការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ។

មាត្រា ៥

រដ្ឋហត្ថលេខីមិនតម្រូវឱ្យអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ចំពោះសញ្ញាណាមួយដែលបានផ្សាយមុន អនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានចំពោះរដ្ឋនេះ។

មាត្រា ៦

អនុសញ្ញានេះមិនត្រូវបានបកស្រាយដើម្បីកម្រិត ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារចំពោះ អ្នកនិពន្ធ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬអង្គភាពទូរទស្សន៍ តាមច្បាប់ជាតិឬកិច្ចព្រមព្រៀង អន្តរជាតិឡើយ។

មាត្រា ៧

អនុសញ្ញានេះមិនត្រូវបានបកស្រាយ ដើម្បីការកម្រិតសិទ្ធិរដ្ឋបាតុលេខីណាមួយក្នុងការ អនុវត្តច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ដើម្បីរារាំងការរំលោភបំពានលើឯកាធិភាព។

មាត្រា ៨

(១) យោងតាមកថាខណ្ឌ(២)និង(៣) អនុសញ្ញានេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានខរក្សាសិទ្ធិទេ។

(២) ត្រឹមថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៤ រដ្ឋបាតុលេខីណាមួយដែលច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ដែលបានចែងបែបនេះ តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដាក់ជូនអគ្គលេខា- ធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ អាចចែងសម្រាប់គោលបំណងនៃច្បាប់នេះថា ពាក្យ“នៅពេល ដែលអង្គការដើមជាពលរដ្ឋនៃរដ្ឋបាតុលេខីផ្សេងទៀត” ដែលមានក្នុងមាត្រា២(១) ត្រូវបានចាត់ ទុកថាជំនួសដោយពាក្យ“នៅពេលដែលសញ្ញាត្រូវបានផ្សាយពីដែនដីនៃរដ្ឋបាតុលេខី ផ្សេង ទៀត”។

(៣)

(ក) ត្រឹមថ្ងៃទី២១ ខែឧសភាឆ្នាំ១៩៧៤ រដ្ឋបាតុលេខីណាមួយដែលកម្រិតឬបដិសេធន៍ កិច្ចការពារចំពោះការចែកចាយសញ្ញាដែលមានកម្មវិធីបញ្ជូនតាមមធ្យោបាយមានខ្សែ ខ្សែកាប ឬបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយស្រដៀងគ្នាផ្សេងទៀត ទៅកាន់សមាជិកដែលចុះឈ្មោះ តាមសេចក្តី ជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលដាក់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ អាច ប្រកាសថា លុះត្រាតែនៅពេលដែលច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួនកម្រិត ឬបដិសេធន៍កិច្ចការពារខ្លួន នឹងមិនអនុវត្តអនុសញ្ញានេះចំពោះការចែកចាយទាំងនេះ។

(ខ) រដ្ឋណាមួយដែលបានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអនុលោមតាមអនុកថាខណ្ឌ(ក) ត្រូវ ជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងរយៈពេល ៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីការកែប្រែចូលជាធរមាន អំពីការកែប្រែណាមួយក្នុងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលខរក្សាសិទ្ធិតាមអនុកថាខណ្ឌនេះមិនអាចអនុវត្តបាន ឬមួយមានការកម្រិតវិសា- លភាពច្រើន ។

មាត្រា ៩

(១) អនុសញ្ញានេះត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ អនុសញ្ញានេះនៅតែបើកចំហរសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខា រហូតដល់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៥ ដោយរដ្ឋណាមួយដែលជាសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងារឯកទេសណាមួយដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិចអន្តរជាតិ ឬជាភាគីនៃលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ។

(២) អនុសញ្ញានេះត្រូវដាក់ឱ្យធ្វើសច្ចាប័នឬទទួលយក ដោយរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ។ អនុសញ្ញានេះត្រូវបើកចំហរសម្រាប់ការចូលជាសមាជិក ដោយរដ្ឋណាមួយតាមកថាខណ្ឌ (១)។

(៣) លិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការចូលជាសមាជិក ត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

(៤) នៅពេលដែលរដ្ឋមួយត្រូវចងភ្ជាប់ដោយអនុសញ្ញានេះ ត្រូវយល់ថា រដ្ឋនេះត្រូវចាត់ចែងផ្តល់អានុភាពទៅឱ្យបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះឱ្យស្របទៅនឹងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ១០

(១) អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីមានការតម្កល់លិខិតតុបករណ៍ទី៥(ប្រាំ)នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក។

(២) សម្រាប់ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការចូលជាសមាជិករបស់រដ្ឋនីមួយៗ ទៅនឹងអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ពីការតម្កល់លិខិតតុបករណ៍ទី៥(ប្រាំ) នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីតម្កល់លិខិតតុបករណ៍។

មាត្រា ១១

(១) រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីអនុសញ្ញានេះ តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលដាក់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

(២) ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងតាមកថាខណ្ឌ(១)។

មាត្រា ១២

(១) អនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ដើមតែមួយគត់ជា ភាសាអង់គ្លេស ភាសាបារាំង ភាសារុស្ស៊ី និងភាសាអេស្ប៉ាញ។ អត្ថបទនៃភាសាទាំងបួននេះមានតម្លៃស្មើគ្នា។

(២) អត្ថបទផ្លូវការនានាជាភាសាអាវ៉ាប់ ភាសាហ្វឡង់ ភាសាអាឡឺម៉ង់ ភាសាអ៊ីតាលី និងភាសាព័រទុយហ្គាល់ ត្រូវបង្កើតឡើងដោយអគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បី ការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងអគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក បន្ទាប់ ពីកិច្ចពិភាក្សាយោបល់ជាមួយរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ។

(៣) អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋទាំងឡាយ ដោយ យោងតាមមាត្រា៩(១) ក៏ដូចជាអគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសា ស្ត្រនិងវប្បធម៌ អគ្គនាយកនៃអង្គការកម្មសិទ្ធិបញ្ញាពិភពលោក អគ្គនាយកនៃការិយាល័យ ពលកម្មអន្តរជាតិ និងអគ្គលេខាធិការនៃសហភាពទូរគមនាគមន៍អន្តរជាតិអំពី៖

- (i) ការចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ
- (ii) ការតម្កល់លិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការចូលជា សមាជិក
- (iii) កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះតាមមាត្រា១០(១)
- (iv) ការដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយទាក់ទងនឹងមាត្រា២(២) ឬមាត្រា៨(២)ឬ (៣) រួមទាំងអត្ថបទនៃសេចក្តីជូនដំណឹងនេះផង
- (v) ការទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ។

(៤) អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបញ្ជូនអត្ថបទចម្លងដែលបញ្ជាក់ថា ត្រឹមត្រូវចំនួន២(ពីរ)ច្បាប់នៃអនុសញ្ញានេះ ទៅកាន់រដ្ឋទាំងអស់ ដោយយោងតាមមាត្រា ៩(១)។